

**LISTY
Z AURA – PONTU**

2/2017

LÉTO

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Markéta Bidlasová	Hynek Skoták
Tomáš Vůjtek	Kateřina Lužná
Barbora Hančilová	
Nové překlady.....	7
Anglicky psaná dramatika	
Murray-Smith - Dominik	Lindsay-Abair – Kočí Machačíková
Prebble - Hančilová	Wallace - Škorpil
Německy psaná dramatika	
Jelinek - Jílková	Schimmelpfennig - Kotrouš
Vögel - Michňová	
A další...	
Šenderovič - Krejčová	Sibleyras - Zahálka
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	10
Nepřeložené texty.....	11
Dramatické dílo Agathy Christie	
Dílo Ingmara Bergmana	
Anglicky psaná dramatika	
Ruhl	Hall
LaBute	Craig/Malloy
Wells	Billon
Posner	Nunnery
Sherman	Lewis
Perry	Silver
Stephens	Schwartz
Dunsmore	Armento
Porter	
Německy psaná dramatika	
Mayenburg	Brunner
Jelinek	Lepper
Lauterbach	Setz
A další...	
Husičíc (Nizozemí)	

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **letní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Adéla Vondráková

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Markéta Bidlasová

STARÝ HOLKY

1 m, 3 ž

Dramatická hříčka o dvojici padesátnic, která se spontánně rozhodnout vyjet na výlet s přespáním do známého skalního městečka Drábské světničky, na vrch Mužský. Cestou řeší různé problémy a strasti typické pro jejich věk, opijí se, a když na Mužském padne noc, dostanou i strach. Cestou navíc potkají zraněného mladého polského horolezce, s nímž jedna z nich odejde pro pomoc. Horolezec ji však začne svádět, což ženu poněkud vyvede z míry, a když mladík začne být agresivní, shodí ho ze židle a mladík ztratí vědomí... Druhá z žen mezitím potká v temném lese svou matku (či je to jen přelud?). A do toho všeho se nade vším vznáší přízrak tamního rozpadlého Píčova statku, který kdysi majiteli vzali komunisté. Střízlivější ženy se opět šťastné sejdou, na jejich tábořiště přichází mladý policista (stejný herec jako horolezec), který jim oznámí, že opodál nalezený horolezec je mrtvý. Nic se však neprovalí, a tak končí tento bizarní a napínaný výlet dvou zralých žen.

Tomáš Vůjtek

SMÍŘENÍ

5 m, 2 ž

Ohlasová hra se zpěvy“, zabývající se dalším sporným obdobím našich moderních dějin, završuje volnou trilogii (*S nadějí, i bez ní, Slyšení*). Krvavé běsnění, které krátce po skončení 2. světové války zachvátilo naše pohraničí, předcházelo masivnímu přesunu obyvatel, v jehož důsledku muselo na tři miliony Němců opustit své domovy. Z českého pohledu šlo o odsun, německá optika je přece jen o něco ostřejší a na celou událost se dívá jako na vyhnání. Odsunutí Němci navíc dostali nálepku našich nesmiřitelných nepřátel, což se po roce 1948 stalo i součástí oficiální propagandy...

Světová premiéra hry proběhla v červnu 2017 v ostravské Komorní scéně Aréna (předtím jakožto scénické čtení v září 2015 v karlovarském Divadelním studiu D3).

Anonymní dramatická soutěž 2017

Barbora Hančilová

IDENTITY

3 m, 4 ž

Vítězný text Anonymní dramatické soutěže 2017.

Jak titul napovídá, jedná se o hru o jednotlivých totožnostech postav a jejich hledání pravého štěstí, ať již rodinného či vztahového.

Mladé ženy, Rita, Monika a Natálie, řeší vhodného partnera či řeší nechtěné těhotenství, mladí muži David a Radek se ukáží být nedospělými partnery, kteří nedokáží vyřešit žádnou krizi, matka Moniky, Dana, má pohled a zkušenosti starší generace a docent Dlouhý je typ arogantního vědce, který se snaží zapůsobit na mladé ženy. Osudy se prolínají a dochází tak ke konfliktům, jež se ukáží být hraničními a pro postavy osudovými (např. Monika odnese své nechtěné dítě do baby boxu, aby si vše na poslední chvíli rozmyslela). Vztahy nedrží pohromadě a postavy hledají cesty, jak ven z neutěšených konstelací.

Text získává na dynamice střídáním poetického jazyka v monologických pasážích a hovorové mluvy postav v často ostrých dialozích, jež např. vykreslují konflikt mezi generacemi (matka - dcera) či vztahový (rozhádané kamarádky, rozcházející se partneři).

Hynek Skoták

FURIANTI

6 m, 3 ž

hořká komedie

Aktuální společenská satira vychází se skutečných událostí, kdy bylo zjištěno, že někteří lidé mají vydlážděny dvorky svých domů náhrobky z opuštěných či zničených židovských hřbitovů. Autor nekompromisně postihuje charaktery typických českých (moravských) čecháčkovských furiantů.

Ve vesnickém domku na Moravě žije Petr s Andreou, jejich dcera Sára a otčím Andrey Ladislav. Život jim rozčísne návštěva Starosty s Herzogem, zástupcem židovské obce. Ten má zájem o dlažbu na jejich zanedbaném dvorku. Jde totiž o žulové náhrobky z místního židovského hřbitova, který si lidé po odsunu židů rozebrali. Kdysi je tam navezl Dědek, který byl v obci tajemníkem - za nacistů i za komunistů. Židovská obec nabízí i více než velkorysé finanční vyrovnání. Pro životem unavenou rodinku se tak najednou otevírají dosud netušené možnosti. Může si opravit celý dům, koupit auto nebo jet na dovolenou. Mozkové závity se roztáčí na plné obrátky. Zvládnou příval nečekaného štěstí? Jediný, kdo nemá radost, je Sára. Hebrejské nápisy na kamenech si oblíbila a nechce o ně přijít. Jenže na její pocity teď není čas. Historie se nebude opakovat.

Rodinka požaduje za náhrobky stále více peněz, avšak nakonec se ukáže, že náhrobky bude muset odevzdat zadarmo jakožto kulturní dědictví. Mezitím si však otec půjčil tučnou finanční částku, takže se zadlužil. Pomstí se tím, že nechá svůj dvorek zalít betonem. Ovšem jedná se o český šmejd, takže beton bohužel nezačne tvrdnout...

Hra byla oceněna 2. místem v Anonymní dramatické soutěži 2017.

Kateřina Lužná

VÁLEČNÁ VŘAVA

1 ž (v šesti rolích)

Šest různě starých a zkušených ženských postav se vystřídá na jevišti a všechny mluví o válce. Některá se války bojí, jiná ji vítá. Není jisté, co válka přinese a odnese. A koho. Co je to vůbec válka a k čemu je dobrá? A co o ní víme? *Válečná vřava* se skládá z šesti po sobě jdoucích monologů, které sice pojednávají o stejném tématu, ale přístup akterek se výrazně liší – a to i po slohové stránce. Autorka umně pracuje s jazykem, který mnohdy působí spontánně a jadrně, ačkoli obsahuje i básnický obrazivý obraty.

Text přináší šest rovnocenných pasáží, které může hrát jedna až šest hereček. Je vhodný pro komornější prostory.

Hra byla oceněna 3. místem v Anonymní dramatické soutěži 2017.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Joanna Murray-Smith (Austrálie)

SCÉNY Z MANŽELSKÉHO ŽIVOTA (SCENES FROM A MARRIAGE)

přeložil **Pavel Dominik**

2 m, 3 ž

adaptace Bergmanových *Scén z manželského života* (film, 1973).

Ideální manželský pár, on, čtyřicetiletý univerzitní vědec Johan, ona, právnička, pětatřicetiletá Marianne. Hra začíná rozhovorem pro noviny, v němž se oba ukazují jako milující, chápající partneři se skvělou minulostí a nadějnou budoucností. Dojem potvrzuje i další scéna – návštěva manželského páru. Během večere se ukazuje, že jejich vztah je zcela v troskách, zatímco Marianne a Johan stále slouží jako vzor. Skvělý vztah však časem začíná sbírat trhliny, nuda, stereotyp, nechtěné těhotenství (a potrat) a nakonec mladička Paula, s níž Johan odchází. Slova láska se v okamžiku promění na slova nejhrubší nenávisti. Rozvod neznamena konec vztahu, bývalí manželé se opakovaně setkávají, a nikdy se nešetří... Po pěti letech je Johan akademicky na sestupu a Paula ho podvádí, Marianne podle svých slov konečně začíná žít. Na stole jsou rozvodové papíry. Ve vrcholné scéně autorka předvádí všechny polohy milostného vztahu, od okouzlení až po brutální rvačku. Na konci oba manželé podepíší rozvodové dokumenty. Nicméně rozvodem nic nekončí, ačkoli se oba partneři znovu ožení, nedokáží přerhat kontakty. Jejich závěrečný dialog ukazuje, že vztah dvou je něco, co se do slov logiky spoutat nedá.

Autorka se (spolu s Bergmanem) ptá, jaká je platnost slov, jakou mají trvanlivost, co je to upřímnost a jak moc ji potřebujeme – a nakolik dokážeme porozumět ve vztazích jeden druhému. Autorka neukazuje vztah jako něco ideálního, ale spíš jako fakt patologický, nicméně nevyhnutelný. A hlavní téma je jasné: dokáže být člověk pravdivý sám k sobě? A k ostatním?

Scény z manželského života byly poprvé uvedeny v roce 2008 v Coventry v divadle Belgrade.

Lucy Prebble (Velká Británie)

VEDLEJŠÍ ÚČINKY (THE EFFECT)

přeložila **Barbora Hančilová**

2 m, 2 ž

Hra pojednává o lékařském experimentu. V jedné anglické nemocnici probíhá pokus s několika dobrovolníky trpícími ve větším či menším měřítku depresemi. Postupně jim jsou podávány stále větší dávky antidepresiv. Pozorována je zde asi desítka pacientů, ovšem děj se točí pouze kolem dvou, Tristana a Connie. Již od počátku experimentu cítí stydlivá a nejistá Connie velké sympatie vůči bohémскому Tristanovi, který jí vypráví o plánu procestovat svět, až ho z nemocnice pustí. Dokonce ji žádá, aby jela s ním. Connie jeho nápad spíš zastraší a neustále mu připomíná, že v „reálném životě - mimo nemocnici“ má přítele. Čím déle jsou však v nemocnici a čím větší dávky drog dostávají, tím víc se k sobě navzájem přitahují a podnikají společně spontánní akce, z nichž nejsou vedoucí experimentu dvakrát nadšeni. Otázkou však zůstává, jaké procento jejich lásky je opravdové a jak moc je jejich chování ovlivněno drogami, které na nich testují.

Sama doktorka Dr. Jamesová, která zaštiťuje celý pokus, trpěla kdysi depresemi, snad i vážnějšího charakteru než její pacienti. Přitažlivost mezi Connie a Tristanem jí spíš nahání strach, na rozdíl od jejího nadřízeného (a bývalého přítele) Tobyho, který také nemocnici občas navštěvuje. Toby je z jejich citového vzplanutí nadšený a je přesvědčen, že je to zásluha jejich drogy. Pro všechny se dění v

nemocnici náhle stává větší realitou, než jakým je pro ně život mimo ni.

Nejzajímavějším motivem hry je rozdíl mezi realitou a životem v nemocnici – či se život v nemocnici nakonec stal realitou? Dva rozdílné příběhy s rozdílnými motivy se zde zdařile prolínají, avšak hlavní myšlenka zůstává stejná: co je to naše realita?

The Effect je další hrou britské autorky Lucy Prebble, kterou nejvíce proslavila její hra *Enron*. *The Effect* měla premiéru v londýnském National Theatre v listopadu roku 2012 a posléze vyhrála the Critics' Circle Award for Best Play (Cenu kritiků za nejlepší hru).

David Lindsay-Abaire (USA)

KRÁLIČÍ NORA (RABBIT HOLE)

přeložila Markéta Kočí Machačíková

2 m, 3 ž

rodinné drama

Jak se lze vyrovnat s něčím tak strašlivým jako je ztráta dítěte? Becca a Howie před osmi měsíci tragicky přišli o čtyřletého syna Dannyho - a dosud se s tím nezvládli vyrovnat. Becca o synovi odmítá mluvit, schovává jeho věci, je hrubá na svou mladší, nezodpovědnou sestru Izzy, která je těhotná, i na svou matku. Její manžel Howie sice chodí na terapie, ale manželé se navzájem odcizují. Až setkání se sedmnáctiletým Jasonem, který nešťastnou náhodou zapříčinil Dannyho smrt, zapůsobí na Beccu jako impulz k pokusu o návrat k normálnímu životu - a k Howiemu.

Hra získala Pulitzerovu cenu za rok 2006.

Naomi Wallace (USA)

NOC JE POKOJ (NIGHT IS A ROOM)

přeložil Jakub Škorpil

1 m, 2 ž

Kuriózní a překvapivé důsledky jednoho nerozvážného dárku ke čtyřicátým narozeninám.

Liana se rozhodne dát svému manželovi Marcusovi překvapivý dárek ke čtyřicátým narozeninám: setkání s jeho biologickou matkou. Doré, bývalá pomocnice v domácnosti, ho měla v patnácti letech a rodiče ji donutili dát Marcuse k adopci. S Lianiným návrhem na znovusetkání se synem souhlasí váhavě, ale nakonec se nechá přesvědčit. Dobře postavená a vzdělaná Liana má možná i trochu pocit, že musí na první pohled prostší Doré pomoci.

Stane se však něco naprosto nečekaného: Marcus naváže se svou biologickou matkou vztah a Lianu opustí. Nemůže si prý pomoci, na vině je údajně syndrom GSP (čili Genetické sexuální přitažlivosti) a na Lianinu výtku reaguje slovy, že si za všechno může sama. Kontakt na Doré měl už dvacet let a nikdy se neodvážil s ní setkat.

Poslední (třetí) dějství se odehrává o šest let později v malé kapli nad Marcusovou rakví. Obě ženy se opět setkávají a jejich osudy jako by se prohodily: Doré vedle Marcuse rozkvetla, zatímco Liana přišla o muže, kariéru a žije na okraji společnosti. Staré spory znovu vzplanou a hrozí násilným činem, ale nakonec se obě – spíše z donucení – usmíří. Koneckonců si tak nějak zbyly.

Naomi Wallace staví především na dvou silných ženských charakterech a hra je tak vlastně jejich nepřetržitým soubojem o moc a svou pravdu, kde se zdánlivé vítězství neustále přelévá z jedné strany na druhou. Celý příběh má sice hořkosladký konec, ale drží si neustálou dráždivou a spíše cynickou atmosféru.

Naomi Wallace (*1960) je americká dramatička a filmová a televizní scenáristka. Její hru *Blecha (One Flea Spare)* uvádělo v letech 2011 a 2013 Komorní scéna Aréna. Stejný titul se stal v roce 2009 součástí repertoáru Comédie-Française, což se dosud podařilo jen jedinému Američanovi – Tennessee Williamsovi.

Německy psaná dramatika

Elfriede Jelinek (Rakousko)

MILOVNICE (LIEBHABERINNEN)

přeložila Jitka Jílková

4 m, 5 m (premiérové obsazení, jinak variabilní)

„brutální román pro ženy“

Scénická verze autorčina slavného románu z roku 1975, který je ovšem koncipován podobně jako její stěžejní dramatická monologická díla. Kniha je milostným románem, který boří mýty o idylickém životě rakouského venkova a který se velmi skepticky vyjadřuje o rodinných poměrech své doby. Pod perem autorky se pojmy jako budoucnost, láska a vztahy jakoby bortí.

Hlavními postavami příběhu jsou Brigita a Paula, které se snaží dostat své partnery před oltář. Láska je podána jen jako kalkul, protože obě hrdinky uvažují v partnerských vztazích spíše obchodně. Brigita je více praktická a než citům přikládá větší váhu „pračce a mytí nádobí“, Paula je mnohem naivnější snaží se získat přízeň krásného Ericha, přestože hodně pije a zajímají ho jen auta. Brigita chce muže vlastnit, Paula zase chce muže proto, aby ho mohla mít ráda. Autorka popisuje, jak obě ženy využívají svého „podbřišku“ k získání vytyčeného cíle.

Česká premiéra dramatisace tohoto jízlivého díla proběhla v pražském Studiu Alta v podání recitačně dramatického souboru BodyVoiceBand v květnu 2017 v režii Jaroslavy Šiktancové.

Stefan Vögel (Rakousko)

PŘÁTELÁK (FREUNDSCHAFTSSPIEL)

přeložila Iva Michňová

3 m, 2 ž

komedie

Fotbal a početí dítěte - to jsou nejčastější témata, kterým se postavy věnují. Děj se odehrává v domech dvou párů a začíná chystáním na grilování. Leon, Bernd a Robbi jsou již léta nejlepší kamarádi a zanícení fotbaloví fanoušci, samozřejmě různých klubů, takže není nouze o debaty a hádky. Leon a Romi se již delší dobu snaží o potomka a Romi nechce Leona ztratit tím, že si najde mladší milenku. Proto dvojnásobná máma Babs své kamarádce Romi poradí, aby si sama pomohla umělým početím s vhodným dárcem spermatu – Leon nikdy nepřijde na to, že dítě není jeho. Chce to jenom najít muže, který má dobré geny a kterého Romi trochu zná... Ovšem Romi si vybere Bernda, manžela Babs, což vystaví kamarádství obou párů těžké zkoušce. „*Pokud jsi skutečně náš kamarád, udělej nám dítě.*“ Romi chce jenom oplodnit, ale pro Bernda je to příležitost, jak se jí vyznat z dlouho potlačované lásky.

O tři měsíce později: Romi čeká s Berndem holčičku, ale šťastným otcem má být Leon. Jenže ten má milenku, je to přítelkyně Robbiho... A navíc si nechal udělat test a zjistil, že je opravdu neplodný. Jak se tedy vysvětlí Romino těhotenství? Každý na každého ví nějaké tajemství, které nutně směřuje k prozrazení a překvapivému rozuzlení.

Roland Schimmelpfennig (Německo)

POŽÁR (DER GROßE FEUER)

přeložil Michal Kotrouš

4 m, 4 ž (či variabilní obsazení)

poetické drama

Poetický, obrazný jazyk, typický pro Schimmelpfennigovy hry, vypráví hlasem vypravěče téměř pohádkový příběh o dvou vesnicích rozdělených mostkem přes potok, kde přes počáteční vzájemnou

solidaritě začne vládnout sociální chlad a vzájemná nevráživost obou vesnic. Jednu totiž stíhají katastrofy (horka, povodeň, nemoci), zatímco té druhé se neštěstí vyhýbá. A tak zatímco se obě vesnice lidsky oddalují a šťastnější vesnice u vody postaví vysoký plot s ostnatým drátem, aby k nim obyvatelé pohromami stíhané vsi nemohli, stává se z potoka široká řeka, až se nakonec zřítí i jediná spojnice mezi dříve spřátelenými vesnicemi, dřevěný most. Do pohromami zmítané vesnice nakonec dorazí i velký požár a vesničané se coby uprchlíci ocitnou v noci na jedné záchranné lodi v domnění, že ráno dorazí na druhý břeh, do druhé vesnice. Po rozednění však zjistí, že z původně potůčku a poté řeky se stalo moře, uprostřed něhož osamoceni stojí a nedohlédnou žádného břehu...

Pohádkový, téměř archetypální příběh vypráví mj. o bezmoci, z níž se stává obecná zkušenost, jde o poetické podobenství o požehnaném i proklatém životě a rovněž o aktuálním uprchlictví.

Hra byla uvedena v Nationaltheater Mannheim v lednu 2017.

A další překlady...

Viktor Šenderovič (Rusko)

PAN EIN A PROBLÉM POŽÁRNÍ BEZPEČNOSTI (GOSPODIN AJN)

přeložila Naděžda Krejčová

8 m, 5 ž

politická komedie

Hra současného ruského publicisty a dramatika, který otevřeně kritizuje politiku současného Ruska a putinismus. Podobně jako Kohoutův *Požár v suterénu* (1970) a Frischův *Pan Biedermann a žháři* (1958) pojednává o absurdní situaci, vykresluje mašinérii právního státu, kde je běžný občan manipulován mocí pod zástěrkou požární bezpečnosti.

Děj se odehrává v současnosti, kdesi v Evropě, soustřeďuje se kolem hlavní postavy, pana Eina, který nejdříve situaci snáší a podřizuje se, pak ale pohár trpělivosti přeteče a on si dovolí se ohradit proti rozpínavosti „požárního státu“. Přijde však o vše, vezmou mu dům, živnost, dcera nemůže studovat... Na základě žádosti o milost, kterou napíše jeho žena, je sice omilostněn, ale na protest začne mlčet. Nakonec pomyslí i na úmyslné založení požáru vlastního domu. Zda tak učiní, zůstává otevřené.

Hra byla napsána v roce 2012, je to první autorova přeložená hra do češtiny (2017).

Gérald Sibleyras (Francie)

OCENĚNÍ (LA RÉCOMPENSE)

přeložil Michal Zahálka

2 m, 3 ž

komedie

Padesátník Martin, historik se zaměřením na středověk, má pár dobrých důvodů k radosti – jednak má už pár měsíců půvabnou mladší přítelkyni, jednak zanedlouho převezme prestižní vědecké ocenění. To ho ale naopak děsí: všichni dosavadní laureáti této ceny do roka od převzetí zemřeli, tedy až na toho posledního, kterému se Martin ne a ne dovolat. A aby toho nebylo málo, Martinova atraktivní švagrová Véronique se hodlá Martinovu bratrovi a nejlepšímu kamarádovi Lucasovi přiznat, že měla s Martinem před lety krátký poměr. Do toho se chystá svatba dcery Lucase a Véronique a Martin se snaží napsat novou knihu...

Nahořklou komedii o hledání životního elánu, bilancování, únavě, optimismu a tragickém pádu kruchty katedrály v Beauvais napsal oblíbený francouzský dramatik a překladatel Gérald Sibleyras (*1961), spoluautor oblíbených her *Půldruhé hodiny zpoždění* a *Takový malý žertík*. Úspěšnou premiéru měla na jaře 2017 v ikoně pařížského komediálního divadla, Théâtre Edouard VII, v režii slavného Bernarda Murata. Text vyšel také tiskem v edici L'avant-scène théâtre.

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení bez zálohy, jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
J.P.Shanley	Pryč z Mullingarů	12.11.2018	7
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9
Stephens/Haddon	Podivný případ se psem	18.11.2018	8

Nepřeložené texty

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících. Bližší informace poskytnete Michal Zahálka (michal.zahalka@aura-pont.cz).

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Anglicky psaná dramatika

Sarah Ruhl (USA)

HOW TO TRANSCEND A HAPPY MARRIAGE (JAK DOSÁHNOUT PŘESAHU VE ŠTASTNÉM MANŽELSTVÍ)

4 m, 3 ž
komedie

Sarah Ruhllová ve své nejnovější hře zkoumá napůl vážně a napůl satiricky nejnovější trend sexuálních vztahů – polyamorii. Konkrétně se v ní dva manželské páry a dlouholetí přátelé dostanou do zajímavé diskuse: nová kolegyně jedné z žen, právničky Jane, totiž žije v sice vyčerpávajícím, ale vzrušujícím souběžném a otevřeném vztahu se dvěma muži (a kromě toho se živí jen masem, které sama uloví). Rozhodnutí pozvat tuto trojici na silvestrovskou párty má také vzrušující důsledky. Houbičkami a hašišem, ale i otevřenou konverzací a podmanivou hudbou rozpálená společnost se vrhne do předpokládané orgie. Kocovinu, která následuje poté, bude těžké ale nikoliv nemožné překonat: nejhorší následky má ovšem to, že svědkem vrcholu vzájemného sblížování se stane nezletilá dcera hostitelky George...

Hru s pro autorku typickým magicko-realistickým nádechem uvedlo ve světové premiéře newyorský Lincoln Center Theater na scéně Mitzi E. Newhouseové v únoru 2017 a s Marisou Tomeiovou v roli George.

Neil LaBute (USA)

ALL THE WAYS TO SAY I LOVE YOU (VŠECHNY ZPŮSOBY, JAK ŘÍCI MILUJI TĚ)

1 ž
monodrama

„Kolik váží lež?“

Faye je učitelka, je celkem šťastně vdaná a má tajemství; Krátký, ale o to intenzivnější a vášnivější román s jedním ze svých studentů...

Jde o intimní zpověď ženy, která se přiznává ke svým prohřeškům, bez zbytečného sentimentu, poctivě a racionálně se hájí i vysvětluje. Hra se soustředí zejména na téma viny a života s ní.

Hra měla premiéru v USA v Lucille Lortel Theater v září 2016.

Tom Wells (Velká Británie)

ME, AS A PENGUIN (KDYBYCH BYL TUČŇÁKEM)

3 m, 1 ž

komedie

Liz je příliš těhotná, než aby zvládla zatančit jako Uma v *Pulp Fiction*. Mark nadevše miluje staré sofa a Dave má na sobě kostým tučňáka. To Stitch jako obvykle sedí na pohovce a cosi plete. Přijel totiž nedávno do Hullu a kromě toho, že utekl před vesnickým životem a stařenkami v experimentálních svetrech, zatoužil také prozkoumat skutečnou městskou gay komunitu. Jenže teď se chová podezřele, nikoho nechce pustit do koupelny a něco tam skrývá.

Jde o komedii s jemnou dávkou hořkosti - tematizuje fenomén mateřství, nutnost podstoupit zásadní životní změnu, podrobit se přirozenému životnímu vývoji, přijmout sama sebe i schopnost najít si milujícího partnera. Největší předností hry jsou zábavně znepokojivé groteskní postavy i situace, a také dobře napsané dialogy mající svižné tempo a vtip. Hra sice nepřináší velkolepou zápletku, silně však rezonuje svými tématy.

Hra byla poprvé uvedena v roce 2009 na West Yorkshire Playhouse's Showcase a setkala s tak silnou odezvou kritiků i běžných diváků, že byla o rok později uvedena i v Londýně v Arcola Theatre.

Aaron Posner (USA)

NO SISTERS (BEZ SESTER)

5 m, 3 ž

komedie

Největší půvab nejnovějšího opusu amerického čechovovského režiséra a adaptátora Aarona Posnera (viz *Stupid Fucking Bird*) tkví v tom, že vznikl jako pendant souběžně probíhající inscenace „klasických“ *Tří sester*. *Bez sester* se hraje ve stejné divadelní budově, ve stejném čase, ale na jiné scéně, a jak svědčí titul, sestry Prozorovovy v ní nevystupují. Naopak v ní vystupují ty čechovovské postavy, které právě nemusí být na jevišti v „hlavní“ inscenaci. Jejich dialogy a monology jsou vlastně svého druhu komentáři těchto postav a nad těmito postavami. Nahlížíme do nitra Soleného, Tuzenbacha, Fedotika, Kulygina, Anfisy, ale především Andreje a Nataši Prozorovových. A také do nitra našich současníků, kteří jako většina lidí nejen v trumpské Americe, nevystupují zrovna v „hlavní“ inscenaci. A kteří nepatří k „samozřejmým“, byť zde neštěstím stíhaným elitám. Tenhle aktuální podtón ve hře posiluje i její otevřená forma, kdy není daleko k oslovení publika a jeho zatažení do dilemat hrdinů.

Vtipný, inteligentní současný text uvedl autor ve své režii a ve světové premiéře ve washingtonském Studio Theater v březnu 2017 jako pendant k souběžné inscenaci *Tří sester* v režii Jacksona Gaye.

Martin Sherman (USA)

GENTLY DOWN THE STREAM (JEMNĚ PO PROUDU)

3 m

hořká komedie

Beau, klavírista a exulant žijící v Londýně, potká Rufuse, excentrického mladého právníka – jde ještě o počátky internetové seznamovací revoluce. Beau má za sebou zklamání i bolest, a tak do vztahu s Rufusem vkládá velké naděje.

Rufus však patří do mladé generace homosexuálů, jež věří, že má právo na štěstí než na cokoli jiného. A tak je Beau konfrontován s něčím naprosto jiným, než očekával, a rozjíždí se jeden z nejpřekvapivějších a nejzásadnějších vztahů jeho života.

Dojemná, brilantně vtipná love story reflektuje vzestupy i pády dlouholetého boje za práva homosexuálů a upomíná na řady mužů i žen, kteří bojovali za svou cestu k rovnosti, k rovnoprávnému sňatku a za své právo snít.

Hra byla uvedena v Public Theatre v New Yorku v březnu 2017.

Matthew Perry (Velká Británie)

THE END OF LONGING (KONEC TOUHY)

2 m, 2 ž

konverzační komedie

Hra, kterou napsal slavný hollywoodský herec Matthew Perry, je konverzační komedií na téma partnerských vztahů. Přivádí na jeviště čtveřici pozdních třicátníků, z nichž ne jeden připomíná slavné postavy seriálu *Přátelé*. Hlavní postavu je sarkastický Jack, který má vždy připravenou nějakou kousavou hlášku. Jeho kamarád Jeffrey je zas trochu trouba, je ale aspoň vždy dobře naladěný. Jeffrey je akorát v nějak podivně nastaveném vztahu se sexy Stevie, jejíž kamarádka Staphanie se žije jako prostitutka. Půdorys konverzační komedie je vystaven od počátku v zásadě velmi čitelně, zajímavá je ale postava Jacka. Ten se potýká s alkoholovou závislostí, a ačkoli i ta je zpočátku podávána jako nějaká roztomilá zvláštnost, postupně se odkrývá její zhoubná a odporná povaha. I tak se ale jedná o velmi odlehčený žánr.

Hra měla premiéru v únoru 2016 v Playhouse Theatre na West End v Londýně. V květnu 2017 byla přenesena do The Lucille Lortel Theatre na Off-Broadway.

Simon Stephens (Velká Británie)

NUCLEAR WAR (JADERNÁ VÁLKA)

min 1 m či 1 ž (premiéra – 2 m, 3 ž)

Nejnovější hra Simona Stephense je psána experimentální formou. Drama nemá jasně vymezený děj, strukturu a ani postavy. Je na inscenátorech, kolik herců obsadí (v originální produkci hrály 3 ženy a 2 muži) a jakým způsobem budou text interpretovat. Hra obsahuje množství výrazně monologických pasáží, které tematizují pocity viny, zoufalství, zmatenosti i touhy. V určitých směrech může text evokovat styl Sarah Kane.

Hra měla premiéru v dubnu 2017 v Royal Court Theatre v Londýně.

Ross Dunsmore (Velká Británie)

MILK (MLÉKO)

3 m, 3 ž

Herec Ross Dunsmore se vydal na dráhu dramatika a *Milk*, jeho první hru, v roce 2016 uvedlo edinburské divadlo Traverse. Podle jeho vlastních slov jde o text o potravě, ať už tělesné nebo duchovní. Hlad po lásce a porozumění s citem a pochopením vystihuje především v okamžicích, kdy se obojího nedostává a frustrace člověka dohání k zoufalství.

Autor svůj koncept představuje skrze tři generačně odlišné dvojice. Teenageři Steph a Ash ještě v podstatě nevědí, co chtějí. Ash je přitahován (v jistém okamžiku je ochoten jíst pouze hormony krmená kuřata, aby mu narostly svaly) i odpuzován Stephiným nově propuknutým nepokojným, agresivním ženstvím.

Mladý pár Danny a Nicole, který očekává prvního potomka, ovšem neukáže o moc víc zralosti. Nicole se úplně ztratí ve svém nenaplněném očekávání dokonalého souznění s nově narozeným dítětem. Nemůže kojit, ale odmítá dítě krmit umělým mlékem z láhve. Poněkud vykořeněný z domácího napětí se její manžel Danny, Stephin učitel, nechá unést Stephiným sváděním a políbí ji. Steph si to nenechá pro sebe a Danny přijde o práci a o reputaci spolehlivého pedagoga.

Poslední dvojicí jsou třiadvadesátiletí Cyril a May. Žijí zcela sami v uzavřeném světě, který už nikoho jiného nezajímá, nikdo jiný už si nevzpomíná na ten krátký šťastný čas, kdy byli doma tři – než jejich synka přejelo auto. May není, přes veškerou snahu, schopná přijímat potravu, a tak umírá vyhladověním.

Cyril podpálí dům, aby měl už navždycky pokoj, a jde se udat. Venku ale zmateného staříka potká Danny a přivede ho domů ke své zoufalé ženě a strádajícímu dítěti. Nicole má pro Cyrila pochopení a Cyril nakonec pro ni udělá to, co sama nedokáže, vezme její dítě do rukou, podá mu lahev a nechá ho pít.

Lucy Porter (Velká Británie)

FAIR INTELLECTUAL CLUB (FÉROVÝ INTELEKTUÁLNÍ KLUB)

3 ž

komedie

Hra inspirovaná skutečnou událostí přivádí na scénu tři velmi mladé ženy, které se v roce 1717 rozhodly založit tajný spolek za účelem sebevzdělávání v oborech ženám tehdy zapovězených. Společně s probíranými tématy diváci postupně odhalují povahy jednotlivých dívek, jejich touhu po vzdělání a cit pro rovnoprávnost. Sympaticky odhodlané hrdinky se pouštějí do diskuzí o historii, poesii i svých soukromých tužbách a láskách, vážná témata střídá běžná dívčí *small-talk*. Hra se úzkostlivě drží svého historického zařazení na začátek 18. století, pouze v závěru zabrousí do současnosti, když herečky svléknou dosavadní historické kostýmy a pod nimi se objeví současné oblečení. Poslední text je směřován frontálně do publika.

Kromě jasného feministického poselství nese hra i mnohem lehčí témata. Takové je třeba dívčí/dětské přátelství plné smyslu pro serióznost i naivity a rozvernosti. Hra vznikla na základě divácky velmi úspěšného rozhlasového sitkomu vysílaného na BBC Radio 4. Byla uvedena na edinburském **Fringe Festivalu v srpnu 2014**.

Lee Hall (Velká Británie)

OUR LADIES OF PERPETUAL SUCCOUR (NAŠE DÁMY VŽDY POMOHOU)

6 ž

dramatizace / komedie se zpěvy

Adaptace novely Alana Warnera. Dívčím z katolické školy narostly hřebínky. Na škole byly zvyklé zpívat ve sboru – písně jsou nedílnou součástí této rozverné komedie se zpěvy (hudba např. od Händela, Bacha, ELO...). Zápletku tvoří výlet této rozverné skupinky do hlavního města – výsledek je veselý, ale i smutný a pronikavě vulgární, hrou prostupuje zpěv, sex a alkoholický nápoj sambuca – šest dívek na přechodu za změnou ztrácí v jediném dni kontrolu nad láskou, žádostivostí, těhotenství i smrtí...

Muzikálová komedie plně využívá vtipné dialogy předlohy a pojednává nejen o ztrátě panenství a hledání sebe sama. Byla uvedena v Glasgow v National Theatre of Scotland v srpnu 2015.

Jason Craig, Dave Malloy (USA)

BEARDO (VOUSÁČ)

7 m, 3 ž

muzikál

Indie-rock muzikál *Beardo* prezentuje jakousi odvrácenou stranu tohoto žánru, však neméně sofistikovanou a spektakulární. Ústřední postavou je odpudivý Beardo, který je kromě svého podezřelého vzezření podezřelý i svým chováním. Děj je zasazený do carského Ruska – nejprve na venkov, po většinu času však přímo na carský dvůr. Vzácně nesympatický hlavní hrdina jasně odkazuje k Rasputinovi, car k Mikuláši II. Půdorys hry odráží Rasputinovy osudy, záhadné vyléčení careviče, úzký vztah k carevně, vstup Ruska do 1. sv. války až po zavraždění Rasputina a později i carské rodiny. Ve hře se však ani jednou neobjeví konkrétní historická jména či události (dokonce i Rusko je zmíněno pouze v názvu písně a scénické poznámce), vše je náležitě skryto a důraz je na místo toho kladen na podivnou uhrančivost hlavní postavy, zatuchlost společnosti a její nízké pudy. Ne nadarmo bylo v podtitulu původní muzikálové produkce uvedeno: *Panovníci, rolníci, sex, prach a špína, vznešenost a hemofilie*.

Původní inscenace měla premiéru v Pipeline Theatre Company v únoru 2017 a hrála se v prostředí Lutheránském kostele svatého Jana v Brooklynu (St. John's Lutheran Church). Inscenace zaznamenala velmi pozitivní reakce kritiků.

Nicolas Billon (Kanada)

BUTCHER (ŘEZNÍK)

3 m, 1 ž (1 dívka 12 let)

Děj hry je zasazen do současného Toronta na První svátek vánoční. Nějací mladíci před chvílí přivedli na policejní stanici 75 letého muže, který mluví jakousi nesrozumitelnou slovanskou řečí a u sebe má kromě řeznického háku už jen vizitku se jménem Hamilton. Inspektor Lamb proto právníka Hamiltona přivolá a společně zjišťují, kdo je onen tajemný muž a proč má na sobě známky krutého fyzického týrání. Do děje následně vstupuje i žena, která konečně vnáší trochu světla do problému. Mluví lavinijsky, dokáže určit původ uniformy a až podezřele dobře se orientuje v historii lavinijské občanské války. Začíná být jasné, že postavy nejsou těmi, za které se vydávají, a něco prostě není, jak má. Díky vzájemným manipulacím se postupně odkrývají pravé identity postav, jejich minulost i se všemi nechutnými zločiny.

Napínavá hra má blízko k žánru thrilleru, a přináší i řadu velmi překvapivých a přesto snadno uvěřitelných zvrátů. Pilířem hry je, kromě dobře napsaných dialogů, zejména strhující děj. Hra se zaměřuje na téma viny, spravedlnosti, pomsty. Přesto, že se zabývá tématem válečných zločinů, nepopisuje žádnou konkrétní událost. Mluví o občanské válce v smyšlené zemi Lavinii, přičemž ale čerpá z těch nejděsivějších historických událostí – např. genocidy ve Rwandě, nacistických i sovětských válečných zločinů. Billonova hra je syrové dílo s nezvykle znepokojivou atmosférou, které je ale napsáno velmi srozumitelně s logickou výstavbou děje i postav.

Dětská role spočívá jen v jediném výstupu na scénu (bez textu), zřejmě by bylo možné ji nahradit projekcí. Hra se odehrává v jediné místnosti na policejní stanici, vhodné pro menší divadelní prostory.

ELEPHANT SONG (SLONÍ PÍSEŇ)

2 m, 1 ž (ženský hlas)

komorní drama

Doktor James Lawrence se ztratil. Posledním, kdo s ním mluvil, byl jeho psychiatricky nemocný pacient Michael. Jenže Michael je vysoce inteligentní člověk s obdivuhodnou schopností manipulovat s lidmi a bavit se tím. Také s ředitelem nemocnice si s lehkostí pohrává a mnohokrát jej dokáže nachytat, zmást i vyvést z míry. Nad zdánlivě nevinným dialogem se ale stále vznáší zlověstný stín zmizelého doktora. A zlověstná jsou i další obvinění. Dialog se tak stává stále temnějším.

Hra je založena na propracovaném dialogu dobře odrážejícím mocenské proměny mezi dvěma hlavními postavami. Ačkoli hra zpočátku působí jako detektivní příběh, téma se záhy překloupí k vztahu matka-dítě, tématu (nejen) mateřské lásky a jejího nedostatku.

Drama se odehrává v jediné místnosti a přináší zajímavou hereckou příležitost zejména pro mladého herce. Hra je vhodná spíše do komorních divadelních prostor.

Lizzie Nunnery (Velká Británie)

SWALLOWING DARK (POHLCUJÍCÍ TEMNOTA)

1 m, 2 ž (hraje 1 herečka)

Hra o tom, že v případě emigrace a uprchlictví je skoro nemožné dobrat se pravdy... Hlavní hrdina, Canaan ze Zimbabwe, chce už navždy žít v Liverpoolu; úřady právě prošetřují jeho žádost o azyl a vypadá to, že život, který zde vybudoval během pěti let pro sebe a svého devítiletého syna, skončí. Jeho „protivníci“ je Martha, podrobující ho důkladnému zkoumání – snaží se poctivě zjistit, jestli se Canaan opravdu nemůže vrátit, protože by ohrozil svůj život, nebo zda byl spřažen s politickým režimem své

domoviny (Mugabeho režim) a jeho minulost není tak čistá, jak se může zdát. Canaanova minulost se odhaluje nejen v dialogu s Marthou, ale i v reminiscencích na rozhovory s jeho ženou Nomsou (v níž se postava Marthy proměňuje). I Martha má svůj příběh, který se s tím Canaanovým prolíná, autorka tak diváka znejišťuje a nedovádí k jednoznačnému zjištění, kde se skrývá pravda. Rozhodná stanoviska o tom, kdo má na co nárok, co je správné a spravedlivé, ve hře nenajdeme, byť hra dospívá k poněkud melodramatickému konci.

Autorka se nechala inspirovat osudy Zimbabweců, s nimiž se setkala během své aktivní pomoci uprchlíkům – svou hru staví psychologicky, snaží se o otevřenost, kterou téma vyžaduje, ale (jak se psalo v recenzích) které se mu málokdy dostává. Jiná recenze přirovnala autorčinu analýzu byrokratického systému ke kafkovskému stylu psaní, aktuální téma v každém případě kvitovala řada kritiků. Hra měla premiéru v roce 2011 v koprodukcí liverpoolského divadla Everyman a londýnského divadla Theatre 503 - dostala se do finále ceny Susan Smith Blackburn Prize.

Autorka debutovala hrou *Intemperance* (Nestřídmost), kterou rovněž uvedlo divadlo Everyman a jež se dočkala obrovského kritického ohlasu (hra dostala cenu Amnesty International). Nyní hojně píše pro rozhlas a spolupracovala i s londýnským Národním divadlem v rámci jejich programu Connections. Její dramatický debut v Británii způsobil překvapení, původně totiž vystupovala jako folková zpěvačka.

David Lewis (Velká Británie)

SEVEN YEAR TWITCH (VYCUKANÝCH SEDM LET)

3 m, 4 ž

komedie

Fran chystá pro svého manžela oslavu a dává si na ní záležet. Její muž Terry ale nestihne přijít, protože zrovna v Norfolku slídí po vzácném ptákově se žlutým bříškem. Tím Franina trpělivost se zapáleným amatérským ornitologem končí a sedmileté manželství má na kahánku.

Podrobnosti z jejich života i vzájemného soužití, kdy se pohled jednotlivých manželů na stejné situace liší, se dozvídáme prostřednictvím terapeutických sezení s psychologem Megan a Charliem.

Celou situaci komplikuje Franin kolega Ben, který je až patologicky ostýchavý, co se styku se ženami týče, Terryho bývalá milenka, ornitoložka Jill a Charlieho manželka Karen. Ani vztah psychologů, bývalých spolužáků není úplně jednoduchý. A když se do krize zamíchají ještě unikátní ptáci, je o brilantní zápletku postaráno.

Důvtipná a svižná komedie Davida Lewise, autora úspěšné komedie *Návod na štěstí (How To Be Happy)*, je skvělou příležitostí pro herce kolem pětáctřiceti let. Hra měla premiéru v Orange Tree Theatre v květnu 2013.

Nicky Silver (USA)

TOO MUCH SUN (PŘÍLIŠ MNOHO SLUNCE)

4 m, 2 ž

Letní nudu na Cape Codu prolomí nečekaný a nevídaný příjezd Audrey Langhamové, slavné, ale stárnoucí herečky. Audrey nezvládla svou poslední roli (Médea) a potřebuje útočiště, kde si může lízat rány. Protože nemá žádné peníze, vzpomene si dceru Kitty, kterou celý život zanedbávala kvůli své kariéře. Kromě nedostatku zájmu Kitty matce vyčítá, že jí nikdy nedovolila setkat se se svým otcem. Kitty pracuje jako učitelka, ale dávno ztratila iluze o vznešenosti svého povolání. Žije v manželství s Dennisem, nevýrazným mužem, který dělá v reklamě, ale chce být spisovatelem a píše fantastický román. Společnost směšných zoufalců jako od Čechova doplňuje Winston, bohatý samotářský vdovec ze sousedství, a jeho syn Lucas. Poslední postavou je Gil, asistent Audreyina agenta, který má za úkol ji stůj co stůj přivést zpět do New Yorku k jejím pracovním závazkům.

Kitty překoná svůj původní odpor k matčině přítomnosti a dovolí jí zůstat. Sebestředná, ale okouzlující Audrey vytuší svou šanci na výhodný sňatek č. 6 (nebo 7?) a zanedlouho se chystá svatba. Mezitím se

ovšem rozvíjí i nový milenecký vztah mezi Dennisem a Lucasem. Dennis ale nechce začít nový život a přiznat se veřejně ke své homosexualitě a poměr ukončí. Nakonec se místo svatby koná pohřeb zhrzeného milence. Jedno pomalé léto, které všem změnilo život, je u konce, dům zůstává opuštěný.

Audrey se vrací k divadlu, Winston odjíždí do Indie, vezme s sebou svoji uklízečku a po pár týdnech se vezmou. Kitty, která se dozvěděla o manželově lásce k Lucasovi, se odhodlá k rozvodu. Má ještě jeden důvod, je totiž těhotná, ovšem ne s manželem, ale s výrazně mladším Gilem, kterého ani nemiluje. Dítě si však nechá a starají se o něj společně. Audrey se snaží vynahradit vnučeti, co zanedbala u dcery. Dennis zůstane sám se vzpomínkami na Lucase, svůj román nikdy nedopíše.

Hru uvedlo v květnu 2014 newyorské divadlo Vineyard Theatre.

Jenny Schwartz (USA)

SOMEWHERE FUN (NĚKAM, KDE BUDE FAJN)

3 m, 6 ž

Autorka disponuje cennou devizou, která dodává jejím textům zcela jedinečnou poetiku - zvláštní posedlost jazykovou hrou (často velmi vtípnou), jež rozhovor proměňuje do monologu vedeného logikou slovních hříček, neustálé návraty a variace vybraných motivů. Postavy, aniž by si toho byly vědomy, citují sebe navzájem a pomáhají tak vytvářet neviditelnou síť vztahů, do níž jsou všichni lapeni.

Ústředním tématem jsou mezilidské vztahy a frustrace z nich vyplývající. Kdysi dávno, když lady Diana tancovala v Bílém domě s Travoltou, bývaly Rosemary a Evelyn přítelkyně a každý den své děti Beatrice a Benjamin brávaly na nějaké pěkné místo. Náhodou se po letech znovu potkávají, ale už nevědí, co si říct, každá má už svůj malý sobecký svět, ze kterého není cesty ven, což platí o všech postavách. Rosemary ztratila kontakt se synem, čehož Benjamin hořce, ale pozdě lituje poté, co se matka rozpustí a zbyde z ní jen kaluž toxického odpadu. Svědomí zkouší léčit aspoň návštěvou dementní babičky. Evelyn má rakovinu a umírá. Společnost jí dělá manžel, který o ni dávno ztratil zájem, dcera s chybějícím obličejem a pečovatelka, která na rozdíl od Evelyn rodí jedno dítě za druhým.

Pěkně zůstalo ve vzpomínkách, se současností si nikdo neumí poradit, každý trpí mylnými představami o tom druhém, nové technologie jenom potvrzují nemožnost komunikace, lidé se setkávají, ale míjejí. Aspoň v závěru se trochu zablýskne na lepší časy, když se setkávají Benjamin a Beatrice a pro jednu zavládne porozumění.

Mladá americká dramatička na sebe upoutala pozornost diváků i kritiky už svou prvotinou plnou halucinogenních vizí *God's Ear*, která si po úspěchu v New Yorku rychle našla cestu do divadel doma i v cizině.

Kevin Armento (USA)

PLEASE EXCUSE MY DEAR AUNT SALLY (SČÍTÁNÍ A ODČÍTÁNÍ)

komedie

variabilní obsazení

Středoškolskému studentovi zazvoní v hodině matematiky telefon. Učitelka mu ho zabaví a večer - zatímco se její apatický přítel kouká na televizi - zvědavě nakoukne, co si mladík píše a fotí. Zaujme ji to a než mu telefon vrátí, nechá mu na něm zvláštní vzkaz. Brzy se začnou scházet a rozvine se zvláštní vztah, do kterého ovšem promluví také chlapcova čerstvě rozvedená matka i ředitel školy. Hlavním hrdinou je ale ještě někdo úplně jiný: příběh totiž vypráví onen telefon, díky kterému to všechno začalo...

Světová premiéra komedie o vztazích, komunikaci a především o životě jako takovém z pera dramatika Kevin Armenta měla premiéru v září 2015 v manhattanském 59E59 a dočkala se vynikající recenze v New York Times.

Německy psaná dramatika

Marius von Mayenburg (Německo)

PENG (BENG)

4 m, 2 ž

komedie

Svět, v němž se děje mnoho událostí současně – třídní schůzka, anexe Krymu, otázka, zda je lepší překapávaná káva či espresso, masakr civilistů v Súdánu, hledání prosvětleného starého domu a definitivní zkáza světa díky skleníkovým plynům. A do tohoto světa se v Berlíně narodí bezejmenné dítě, chlapeček, jenž je tu, aby změnit provždy veškerý náš život. Je od přírody vysoce nadaný, již v lůně matky zardousil své sestry dvojčata, aby dal jasně najevo, že ho nic nezadrží v sebejisté cestě vzhůru. Pokud jde o to vtisknout tomuto vykloubenému světu svou pečeť, nezastaví ho ani otec, ani matka, ani učitel, ani letecká válka USA. Čím více se pohybuje na nejisté půdě, tím výše míří. A tak zažíváme jeho razantní vzestup, proti vzpouře svých fascinovaných rodičů, proti škole a vzdělávacím institucím, jež nechtějí respektovat jeho velký talent, proti všemu, co tu bylo před ním a co ho bezmezně nemiluje, proti všemu, co tu není pro něj, proti celému vykloubenému světu.

Zažíváme jeho vzestup, nikoliv jeho pád. Neboť jeho nic nezastaví - ani on sám...

Světová premiéra proběhla v červnu 2017 v berlínské Schaubühne v autorově režii.

Již připravujeme český překlad.

Elfriede Jelinek (Rakousko)

AM KÖNIGSWEG (NA KRÁLOVSKÉ STEZCE)

variabilní obsazení

Slavná rakouská spisovatelka a nositelka Nobelovy ceny za literaturu napsala divadelní hru o americkém prezidentovi Donaldu Trumpovi. Jde o provokativní evropský pohled na šéfa Bílého domu. Hlavní postavou hry je slepá jasnovidka, kterou představuje loutka nápadně podobná Miss Piggy z dětského pořadu Mupetts. Trumpa postavila rakouská dramatička jako krále do čela fastfoodové vlády, loutka čuněcí slečny se přitom z jeho chování snaží předpovídat budoucnost lidstva.

Pracovat na nové hře začala Jelineková údajně den po Trumpově vítězství v loňských listopadových prezidentských volbách. Ve hře, jež je, jak je u této dramatičky zvykem, de facto monologem určeným pro libovolný počet herců, je využito motivů a postav z antické mytologie, které autorka sakrasticky a jízlivě dává do kontextu dnešní americké současnosti v čele s americkým prezidentem.

Hra se poprvé četla ve zkráceném anglickém překladu v březnu 2017 v newyorském Divadelním centru Martina E. Segala, světová premiéra se bude konat v říjnu 2017 v německém Hamburku.

Benjamin Lauterbach (Německo)

DER CHINESE (ČÍŇAN)

3 m, 2 ž

groteska

Náhled do budoucnosti. V Německu panuje naprostý ekologický blahobyt pro všechny. Lidé jsou šťastni: Evropská unie konečně patří minulosti. Díky přísným zákonům o udržitelném rozvoji je všude pořádek a pocit spokojenosti.

Oproti tomu Čína se potácí v problémech: nespokojený lid a bezmocná vláda. Čína pošle do Německa své reprezentanty, aby žili po určitý čas v německých rodinách a podali posléze doma zprávu o tom, jak to ti Němci vlastně dělají. Tímto způsobem se do rodiny vynálezce Alexandra a jeho ženy Gwendolíny nastěhuje pan Ting. Děti jsou nadšené a pan Ting zkouší při konzumaci bio produktů prokouknout tajemství německého zázraku. Nicméně jakožto kulturní vyslanec své země rozdává pan Ting také dárky:

děti jsou naprosto nadšené z umělohmotných hraček na baterky na jedno použití, ale rodinná a poté i společenská idyla začíná touto maličkosť brát za své. Situace nabírá obrátek: pan Ting si všechny povrchně získává pomocí smartphonů a digikamer, ale současně se podezřele moc zajímá o Alexandrův vědecký výzkum. Základní kameny německého pořádku se začínají nacházet v ohrožení! Jedno začíná být jasné: toho Číňana se musíme nějak zbavit!

Benjamin Lauterbach (*1975) studoval germanistiku a filozofii ve Frankfurtu nad Mohanem a v Mnichově, absolvoval Literární institut v Lipsku, je autorem básnických sbírek, rozhlasových her, se svojí hrou *Der Chinese* byl pozván na workshop prestižního festivalu Berliner Stückemarktes 2011. Inscenace této grotesky v podání Theater Biel/Solothurn získala v květnu 2017 prestižní ocenění **NachSpielPreis des Heidelberger Stückemarktes**.

Hra se v současnosti překládá.

Katja Brunner (Německo)

GEISTER SIND AUCH NUR MENSCHEN (DUCHOVÉ JSOU TAKY JENOM LIDI)

variabilní obsazení

Hra si bere na mušku vytěšňování starých a nemocných lidí z dnešní soutěživé společnosti. Dějištěm jsou domy pro seniory a podobná zařízení, z nichž mnohdy není cesty zpět. Autorka svůj text charakterizuje jako „promluvy bez budoucnosti“, a proto jsou tyto promluvy „svobodnější než různé jiné“. Tyto promluvy se neodehrávají před nemocničním lůžkem, nýbrž se zarývají do lůžek s exkrementy, strupy, hadičkami a kanylami, do lůžek zatracených. Odříznuti od reálného světa, v němž kdysi pobývali, popisují staří nemocní lidé střepy svého dobře zajištěného života – prožité stojí vedle promarněného, sny se mění v noční můry. Tělo postižené mrtvicí pociťuje jeho majitelka jako zapomenutou rukavici, jinému je kvůli sexuálnímu obtěžování dámského personálu vyhrožováno vyhazovem z ústavu. Hematomy způsobené dotyky pečujících rukou jsou považovány za známku náklonnosti. Z úst starých se line proud promluv, který nikdo neslyší. Nakonec získá přeci jen převahu rakovina a pacienti připoutaní klůžku tiše naslouchají šelestu rostoucího nádoru, dokud jim nesklapnou čelisti...

Jedná se o text o blížící se smrti, o zasvěcení, jež je v podobných ústavech a zařízeních všudypřítomné. Nemohoucí přeci nemohou ohrožovat přičinlivost kapitalismu ta, venku - přesto zde vzniká drama, jež vrací umírající zpět do společnosti, která se je snaží vyčlenit.

Drsná hra o odvrácené straně naší blahobytné společnosti byla uvedena v květnu 2015 v Theater Luzern, v Německu pak v březnu 2017 v Schauspiel Leipzig.

Již připravujeme český překlad.

Stücke Mülheim 2017

Anne Lepper (Německo)

MÄDCHEN IN NOT (DÍVKA V NESNÁZÍCH)

3 m, 3 ž, sbor

Obdivuhodně tvrdošijně hledají autorčiny postavy aspoň trochu štěstí a smysl života. Hlavní postava Baby řeší otázky, s kým by měla sdílet svůj život. Má muže i milence, takže je z hlediska dnešního stavu partnerství ideálně zajištěna. Jenže stále v ní hlodá vůle hledat něco lepšího a to má pro ni fatální následky.

Pravý chlap totiž dle Baby nakonec neexistuje. Šťastný život slibuje pouze jeho figurína, žena se pak cítí svobodná a sebevědomá. Ačkoli není jednoduché najít vhodnou figurínu, jež by odpovídala heterosexuálním nárokům a již by si mohla dovolit, nakonec se dílo podaří. Za závistivého pohledu kamarádky Dolly tedy Baby začíná nový život, jenž nabízí hodinové oblékání a svlékání figuríny, monology, jimž nikdo neodporuje, a autonomní sexualitu.

Jenže Baby dojde k závěru, je štěstí dosáhne pouze se dvěma figurínami, pořídí si ještě jednu a vyrazí s nimi do Itálie. Manžel-figurína se ale chová stejně jako milenec- figurína, a tak dojde Baby k závěru, že

nejlepší jsou asi skuteční muži. Nebo jen manžel a milenec zosnovali intriku a tváří se jako figuríny? Že by šlo o spiknutí přátel a kamarádsko-démonického figurínáře Durana-Durana?

Autorka dál rozvíjí motivy svých předešlých her, jde o hledání lepšího života, boj jedince proti systému, vůli začít znovu, kterou oslabuje stagnace reality. Trpká komedie je však také přívětivá a zábavná a hlavní postava vlastně sympatická.

Hra byla uvedena v květnu v Nationaltheater Mannheim a stala se **vítězem přehlídky nejlepších německojazyčných inscenací v Mülheimu 2017.**

Hra se v současnosti překládá.

Elfriede Jelinek (Rakousko)

WUT (ZLOST)

variabilní obsazení

Stejně jako ve své předchozí hře na aktuální téma běženců *Die Schutzbefohlenen* (Prosebníci, 2014) vychází autorka z antického mýtu. Tentokrát o bohyni Heře, která nechá hrdinu Hérakla oslepit zlostí, takže v návalu vzteku pozabíjí svou rodinu. Dnes se bohové jmenují jinak, i bůh mladíků, kteří spáchali atentáty v Paříži. Slepá zlost zůstala a je tím efektivnější, čím modernější jsou zbraně.

Ve svém zlostném textu, který patří k jejím nejtemnějším, se autorka zabývá politickými událostmi dneška na pozadí dějin. Zlost se v textu vyjadřuje vícehlasně (jak už je u autorky zvykem, chórem) a v měnící se perspektivě formou islamistických teroristů (a jejich nenávisti k židům), formou zlostných německých občanů, individuálního narcistního urážení či brutálních bojů o rozdělení zeměkoule. Zlost se vyskytuje jako motor, který už po staletí žene lidi vpřed – většinou do děsných a zničujících konfliktů.

Jasně a obratně zobrazuje Elfriede Jelinek svou bezradnost, zaraženost a neschopnost slova k těmto zločinům a vrací se přitom zas a znovu k rozporu mezi náboženským zákazem zobrazování a spoustou obrazů na internetu, kde lze vidět atentáty, uřezané hlavy a další zrudnosti téměř v přímém přenosu.

Jde o malý epos, který začíná v dávných časech a pokouší se popsat nepopsatelné a vybavit si to, co je nesrozumitelné.

Premiéra proběhla v Müncher Kammerspiele v dubnu 2016, tato inscenace patřila mezi **finalisty soutěžní přehlídky německojazyčných inscenací Stücke 2017 v Mülheimu.**

Clemens J. Setz (Německo)

VEREINTE NATIONEN (SPOJENÉ NÁRODY)

2 m, 2 ž

komedie

Na počátku bylo sto tři zákazníků, sto tři předplatitelů, kteří platili za filmy, jež natáčeli ve své kuchyni Anton, Karin a jejich dcera. Anton tyto filmy natáčel kamerou skrytou v krabici od cornflaků, když nutil svou dceru sníst bramborovou kaši s masem – nenásilně, pouze za pomoci vydírání či lehkých výhrůzek. Rodinný přítel Oskar umístil tyto filmy na internet, čímž udělal z Antona, přirozeného hereckého talentu, pojem s velkou sledovaností.

To alespoň tvrdí Oskar, který zná i skrytá přání zákazníků – např. rozbít na kameru v přímém přenosu všechny hračky. Co začalo v kuchyni jako normální rodinná scénka, se rozvine v posedlou a lukrativní hru, kterou provádějí rodiče s vlastním dítětem. Ovšem vše má své hranice – rodičům se jejich role přestanou zamlouvat a Anton neustojí svůj úspěch.

Subtilní komedie si bere na mušku manipulaci i péči v dnešním digitálním světě, v němž se dá zpeněžit i téma vztahů mezi rodiči a dětmi. A zatímco se rodiče stále více propadávají do svých fiktivních rolí, diskutují pošetile v obýváku, kuchyni i koupelně o autenticitě, umělosti, diletantství a pravém umění.

Úsměvná hra byla uvedena v lednu 2017 v Nationaltheater Mannheim, tato inscenace patřila mezi **finalisty soutěžní přehlídky německojazyčných inscenací Stücke 2017 v Mülheimu.**

A další jazyky...

Enver Husičić (Nizozemí)

RAKET (RAKETA)

1 m, 1 ž

komorní hra o mladých uprchlících

Poetickým, výrazným a někdy až do surreálna přecházejícím jazykem vypráví autor o válce a útěku perspektivou dvou teenagerů.

Saif utíká před válkou a náboženským fundamentalismem. Mirthe utíká před otcem a jeho ranami. Saif a Mirthe se potkají a zamilují se do sebe. Jenže Saif musí zpátky. Učiní nezvratné rozhodnutí a oba se musí rozloučit. Ještě před tímto okamžikem však obě postavy rozehrávají scény ze své minulosti, ale i společné budoucnosti, která je jim odepřena.

Komorní hra je určena nejen pro divadla, nýbrž i pro školní představení, je určena divákům od 10 let.

Poprvé byla uvedena v holandském EELT Theatercollectief v Tilburgu v dubnu 2014, v Německu pak v Thüringer Landestheater v Rudolstadt v březnu 2017.

Máme k dispozici i německou verzi.

LISTY Z AURA - PONTU
2/2017

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2017
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková, Michal Zahálka.